

СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ

ПРАВДА ДОКАЗАНА.

Хоч як намагався "Укр. Голос" з п. Лещиним і своїми помічниками знеславити робітничо-селянських героїв Степана Мельничука і Петра Шеремету, то таки вкінці мусів уступити. До своїх брехливих тверджень уживав лайки та різких дівачьких "доказів". Коли побачив, що т. Ірчан спокійно історичними фактами доказує, він накинувся на нього в некультурний спосіб, накинувся з досади, що правда виходить на верх. "Укр. Голос" і п. Лещини не маючи жадних правдивих доказів, бо вони народними героями ніколи не інтересувалися, роздразнилися, коли побачили, що тов. Ірчан має листи Степана писані до нас з Радянської України і передсмертний лист, котрі я ще з Ільичина переслав тов. Ірчанові, як цінний матеріал до альманаха.

Про те, що мій брат Степан був комуністом, я вже писала. Але п. Лещини каже, що він був примушений обставинами бути ним. Та це тільки смішний і неважкий викрут. Зі всіх листів Степана видно любов до комунізму та Радянської України. В одному з листів брат широко описав нам радянську владу, в іншому називав Радянську Україну "веселию квіткою", що перебрала велику хуртовину і тепер має змогу розвинути повний квітучий. Все це писав він добровільно, а не, як каже п. Лещини, під напором влади. Коли-б Степанові комунізм був ворожий, то він був-би нам про нього не згадував і був-би, як другі, вернув в Польщу. Та Степан любив цю квітку Радянську Україну і комунізм і за нього життя молоде віддав.

По його розумінні, коли ми переживали сумні дні і страши мукі по такій дорогій утраті, то ніхто з жовто-блакитників не сказав нам ні одного слова співчуття. Не дістали ми також нічого від якихось військових старшин Петрушевича, що десь по своєму бажанню відправляли в Чехословаччині пахатники по Степанові і Петрові Шереметі, про що згадував в своїй білній "ревізії" Лещини.

Националісти мовчали, бо ідея комунізму їм чужа, то і смерть Степана і наші страждання були їм чужі. Поспішили принести нам слова потіхи й розради тільки комуністичні і робітничі організації взагалі, також поодинокі робітники як Європи так і Америки.

Накидався на мене "Укр. Голос", врешті і ви п. Лещини потякуючи згадали мене, чи властиво пожелали: "Тягне (т. Ірчан) на сцену біду, нікому нічого невинно дівчину, щоб вона як сестра Мельничука горювала за сфумером уложеної її аранжерами цієї сцени промови".

Я не розумію, як можна без найменших основ аж так безлично брехати. З цих ваших слів п. Лещини виходить, що ви були присутні на тому концерті, але мабуть тому тільки не обзавалися, бо забули дома своїх сфумерів. Вибачте пане, ніхто мені не укладав моєї промови і сфумера я не мала, в мене є свій розум, я сама умію говорити.

Правда, в той вечір я була біда, ледви на ногах держалась, але мене до цього довів "Укр. Голос" і ви пане Лещини, що своєю безглуздою писаниною про Степана мене, як сестру, так врадили, що я сама добровільно взялась не тільки писемно, але будучи в Вінніпегу і устно опрокучити ваші нахабні брехні.

Далі в своїй гауптлі ви пишете: "Хочаб (Ірчан) знайшов ще чотири сестри до поміщи, то вони не вміють йому лице". Ні, не тов. Ірчанові я милала, його я знаю як чесну людину, я мусла змити ту тяжку зневагу, кинути вам в такій ганебний спосіб на мого брата Степана і Петра Шеремету. Та мимомо всім відумок і нападів "Укр. Голосу" і п. Лещини, правда таки перемогла. Тов. Ірчан дав повну правдиву відповідь і не дивлячись на це, що й на його особу накидались, він видержав спокійно до кінця.

Я, як сестра, складала від себе і від найближчої рідні Степана, ширшу подяку тов. Ірчанові, що він, як людина правди, без всякого інтересу станув в обороні Степана і Петра Шеремети, котрих вороги, так тяжко зневажали по трьох роках їх мученичої смерті. Рівнож і Редакції "Укр. Роб. Вістей" ширшу подяку, що не пожаліла дорогого місця в часописі.

Мельничук Анна.
Ді Пес, 21. грудня 1925.

З РОБІТНИЧОГО ЖИТТЯ У ВЕСТ ФОРТ ВІЛ'ЯМ, ОНТ.

Довгий час не писалося вже в "У.Р.В." про працю в Укр. Роб. Домі в Вест Форт Вільям. Праця організованих робітників тут провадиться стало, хоч часом підпадала.

Дня 14. листопада Драмспівгурток відіграв славу драму т. Ірчана "Дванайцять". Сала була заповнена. Аматори виявлялися краще, чим можна було сподіватися. Певно тому, що задалося, що брак аматорів. Публіка пильно следила за грою і забувала, що то гра, та переносилася думками туди, де це діялося. Перед нею як живі стояли Мельничук і Шеремета, що життя своє віддали за поневолені своїх братів. Ніякі брехні чорної сотні не захищали Мельничука і Шеремету, що життя своє віддали за поневолені своїх братів. Ніякі брехні чорної сотні не захищали Мельничука і Шеремету, що життя своє віддали за поневолені своїх братів. Ніякі брехні чорної сотні не захищали Мельничука і Шеремету, що життя своє віддали за поневолені своїх братів.

Дня 15. листопада відбувся в У.Р.Д. концерт-митинг. Людям повна зала. Коли піднеслася куртина, на сцені в квітах образ Мельничука й Шеремети. Над ними напис: "Слава борцям полягам за волю!" На сцені шкільні діти з мандолинами. Публіка цікавилася, хто буде діригувати, бо т. Перунка в В.О.К. і я сам таке думав. Аж бачимо, виходить молоденька учениця т-ка О. Емчук і провадить оркестрою. Діти відспівали "Похоронний марш", який публіка встала слухати стоячи. Далше йшли деклямації, співи, промови.

Дня 22. листопада відбувся дитячий концерт. Самі діти ухвалили, самі й виконали. Публіка шире вітала дітей. Тому з цієї нагоди хочу сказати до дітей пару слів. Дорогі товариші і товаришки! Тому, що ви є свідомі діти свідомих та не є українських робітників, то й на вас вже кидат брехні та наклепи українська чорна сонця. Дорослих вола оклеветала вже живих і мертвих, а тепер взялася вже і до дітей. До такого гауду асувалася вона вже, що каже, що ви грали і співали "Єше Польська не згинела". Не звертайте, молоді товариші і товаришки, ніякої уваги на ці брехні. Хай вони додадуть вам ще більшої заохоти до праці. Брехуни не вас очернюють, а самих себе. Хто знає, може колись діти тих самих брехунів будуть поруч з вами боротися в лавах за визвіл з китів визиску. Тож єднайтеся разом і працюйте здорові.

На закінчення листопадової кампанії відіграно псу п. н. "На перелазі". Публіка була дуже з неї вдоволена. Зокрема там, де наймити взяли верх над господарями. Отже так вкороті провадиться праця в Укр. Роб. Домі в Вест Форт Вільям.

М. В. Дравога.

МІСЯЧНІ ЗБОРИ.

Повідомляється всіх членів аінніпегського Відділу Комуністичної Партії Канади, що в неділю, 10. січня ц. р. відбудуться річні збори членства. Кожний член повинен обовязково прийти на збори.

Збори відбудуться в годині 10.30 рано.

Заряд.

ЖЕРТВИ НА РОБ.-ФАРМ. ПРЕСУ ІХ В НІС КОЛЯТЬ.

Мензі, Ман.

Мензі, Ман., околиця досить врожайна. Тут родиться гарна пшениця, овес і т. н., але оwoчі того врожаю забирають ті, що ві сють і не буть. Згадати тут фермерів про робітничо-фермерську організацію, то зараз накинешся на тебе. А тимчасом ті фермери не хочуть подивитися на своїх провідників, яким коли стане тісно, то вони й з самим чортом поєднаються. Кляти українські патріоти польську шляхту і самі з нею поєдналися в самому Вінніпегу.

Приїхали до цієї місцевості представники "Канадійського Українця" збирати для него фонди і привезли з собою не "Канадійського Українця", але "Українські Робітничі Вісти". Принесли цю страшну більшовицьку газету в греко-католицьку святиню і кажуть: "Дивіться, як "Укр. Роб. Вісти" відповіли "Укр. Голосові" звідки вони беруть гроші для своєї газети, чи з Москви, чи це робітники складають свої тяжко зарплатані центи? Беріть — кажуть — примір з робітників і помагайте "Кан. Українцеві".

Бачите, товариші фермери! Ці пани лають перед вами робітників і кажуть вам брати з них примір. Коли робітники не добрі, то ваші провідники вчать вас недобрим приміром. Коли-ж вони кажуть вам брати примір з робітників, то певно, що ті робітники не є такими недобрими, якими ці пани вам їх представляють.

Вам, товариші фермери, треба було сказати тим представникам "Кан. Українця", щоб "Кан. Українець" брав примір з "Укр. Роб. Вістей", не випускав брехню на робітників і фермерів, не писав воно дурниць, не дурив людей раем чи пеклом на тамтому світі, а вчив, як встановити краще життя на землі. Знаю, що до такого приміру "Кан. Українцеві" так далеко, як від землі до сонця.

Дивно також, що "Кан. Українець" звертається до фермерів за допомогою, а сам на своїх шпальтах хвалиться гримши і обіцяє нагородити тим, хто почислить фасолою. Краще даби чоловікові розуму по раду, а то заставляє числити фасолою. Коло такої роботи розуму не наберешся."

Представник "Кан. Українця" кажуть фермерам: "Дивіться у них, в більшовиків "Укр. Роб. Вісти" три рази на тиждень, у них журнал "Робітничий", "Фармерське Життя", а у нас що? Один тиждень, то й його прийдеється замкнути".

Тож ви, товариші фермери, так і зробіть. Передлатіть собі "Укр. Роб. Вісти", "Робітничий", "Фармерське Життя", а коли не сила передлатити всі три, то хоч одну котрусь з них. Ці часописи вам руки і гримши не наставляють, фасолі числити не скажуть, а зате навчать, як треба жити і боротися за краще життя.

Н. Фармер.

КОМУНІСТИЧНЕ ПРОПАГАНДОВЕ ВІЧЕ В ГЕМІЛТОНІ, ОНТ.

Старанням українського відділу К.П.К. в Гемілтоні, Онт., відбулось в неділю, 20. грудня комуністичне віче, на якому промовляв т. Блюберман з Торонто. Промовець весторонньо змалював стан робітничого руху в Канаді та інших країнах під теперішній час. Капіталістична господарка в Канаді сама сприяє розвитку робітничого руху. К.П.К. зростає членством і фіслом симпатиків. Недоволення працюючих капіталістичною господаркою збільшується. Капіталістична преса хоче всю вину своїх батьків завалити на комуністів, тому почала проти комуністів травлю. Вона отверто накликає провінціоніальні і домініанційні зуряди на рішучі кроки проти

комуністів та робіт. діточих шкіл. І все це тому, що робітничество на чолі з К.П.К. домагається своїх прав, що ні воно, ані його діти не хочуть бути більше покірними рабами.

Далі промовець говорив про російську революцію 1905 р. і 1917 року, про Парижську Комуну і на закінчення кликав присутніх ставати членами Комуністичної Партії Канади, бо тільки вона одна стоїть безкомпромисово на позиції класової боротьби за визвіл працюючих з капіталістичного визиску.

Ів. Л.к. робкор.

ПРОМОВИ ПРЕДСТАВНИКІВ С.Р.С.Р. НА ВІЧУ В МОНТРЕАЛІ.

Старанням відділу О.Т.П. С.Р.С.Р. в Монтреалі, відбулось 27. грудня 1925 р. масове віче в великій Принц Артур салі, на якому промовляли: голова представництва т. А. А. Язиков і його заступник т. І. Ю. Кулик. Промовляли вони про економічний стан С.Р.С.Р.

Сала була заповнена. Прийшли і білогвардійці і анархістичні ерудисти і такі, що взагалі на віча не приходять. Але всі вони губилися в масі, що прийшла ширю почути про дійсний стан С.Р.С.Р.

Першим промовляв т. Язиков. Він зазначив, що до цього часу робітничество черпало переважно відомості про економічний стан С.Р.С.Р. з буржуазної преси, а ці відомості часто не відповідали правді. Буржуазна преса не подає майже нічого про ті соціальні здобутки, що їх осягнула працюючі С.Р.С.Р. за останні кілька років. Тут промовець змалював часи горожанської війни, голод, які знищили індустрію. Тільки переміги цих ворогів, змогли працюючі С.Р.С.Р. вийти за відбудову свого господарства. На відбудову великої індустрії не було грошей, а капіталісти не хотіли позичити. Тому прийшлося перше відбудувати дрібну індустрію, а згодом вже братися до тяжкої. Тепер майже вся тяжка індустрія відбудована, а деякі великі фабрики і заводи невдовзі будуть пущені в рух. Коли ми власними силами відбудували індустрію, тоді і капіталісти почали говорити з нами іншою мовою. Найкраще розвивається в С.Р.С.Р. електрифікація а тепер і радіо. Великі досягнення зроблено у всіх галузях і в деяких пішли далше, чим були перед війною. Селяне в своїх Сельбудинках мають тепер змогу слухати по радіо цікаві виклади на різні теми. Так само високо тепер розвинулося і культурне життя в С.Р.С.Р. Ні в одній країні не провадиться такої завзятої ліквідації неписьменности, як в С.Р.С.Р. Навіть старенькі дідуся вчать читати й писати. Цілий Союз вкрито сіткою дитячих притулків та заборонних. Робітничі положення в С.Р.С.Р. теж краще, чим в інших країнах. Там не капіталісти визнають платно робітникам, але професійні союзи, в яких сидять самі-робітники.

Після закінчення промови ставили багато запитань. Особливо білогвардійці та анархісти. З деякими відповідями білогвардійці годилися, а з деякими ні. Але коли почали ставити питання анархистів, то човуха було затикая, такі вони були безмістовні. Один з них сказав, що Україна не має автономії. На це т. Язиков відповів, що після него буде промовляти представник України, то скаже, чи Україна має автономію чи ні.

Після цього промовляв т. Кулик. Він перш всего заявив: Ми автономної України й не хочемо. Ми хочемо (і маємо) незалежну Україну, яка входить в склад Союзу Радянських Республік на рівні зі всіми іншими республіками. Ми хочемо Радянської України і ми її маємо. Далі промовець розповів про теперішній економічний і культурний здобутки України. Його промову присутні часто переривали гучними оплесками. Взагалі обох промовців ширю вітали. На закінчення відспівано "Інтернаціонал". Робітничество Монтреалу заманіфестувало свою солідарність з промовцями.

Валентин.

"МАЙСЬКА НІЧ".

(Рецензія).

В суботу, 2. січня 1926 р. Драмспівгурток У.Р.Д. у Вінніпегу, виставив веселу казку на 5 дій "Майська ніч". Є це інсценізація повісті Гоголя і по правді сказати, на українській сцені американської землі вперше була виставлена п'єса того роду. Бо це в дійсності не п'єса, а просто музика. Вся вона збудована більш на красі природи і дивлячись на неї, мимоволі відчуваш, що це не сцена, а прекрасний сон. Серед титол, української почі сходять на землю казка і вводить нас в дію та фантастичні тамешні українського села на містечку Полтавщині. Річ діється протягом одної майської ночі.

Говорити про героїв цієї п'єси — годі, бо їх в ній немає. Головним героєм є чарина українська ніч і треба признати, що цей герой виважає дуже багато. Драмспівгурток дозволив чимало старань до того, аби відтворити на сцені цю красу, але я старання його не пізнаю марне. З декоративного боку п'єса вийшла дуже добре. Цілий час на сцені ми бачили красу української ночі, з балдахним місяцем, з сріблястим снігом, з навіть рокишним тьмяним солов'єм. І серед всего цього сніп сільської молоді, що ніби перекуляється з солов'ями.

Про подвійної ролі говорити не буду. Загалом — всі вони випади добре. Виважились без сумніву визначні ролі, як т. Гордієнка (Голова), т. Кашка (Левко), т. Василіна (Калейка), т-ка Навітніської (Гала), т-ка З. Капучин (Панночка) і інші. На повне признання заслуговують турти, що в нас належать до рідкості. Так дівочі сцени, як і парубочькі — виконані прекрасно, просто дивували всіх. Дивували не тільки добрим співом, але й невимушеними жиним-рухами. Не звичайно гарне краєзнавство зробила п'єса для нас своєю декорацией, як і співом та ритмічним танком русалок. Добре було-б, як-би наші талановиті товариші-літвачка частіше виступали на сцені, бо вони розуміють її і виважились в своїх ролях дуже гарно. Особливо великі успіхи здобув собі парубочький турт, що має більше подяку на сцені, як дівочий, бо частіше виступав. Оце, так парубочий! Чи гримували пісню, чи збитки робили Голови — виконували все з дитячим, по мистецьким. Ділено, за таку гру і чудовий, гармонійний спів хотілося стиснути руки тим товаришам-парубкам. Видно, що й режисер (т. Шатальський) попрацював над цєю казкою.

Чи сміялася публіка того вечера? Ше й як! Мбжа можна не сміятися, як грає т. Василіна, Хвалібога, Гордієнко, Хорватовий, Демкин і інші, а до того всеого мале місце між собою так а-маторськи робітничу силу, як т-ка Лотошка? Кажуть, що хочете, в "Майську ніч" в нас двоє пам'ятати. Варто, щоб ті обовязково ще раз повторили, помімо того, що в суботу велика зала У.Р.Д. була заповнена по берези. На таку п'єсу можна сміло дивитися кілька разів під ряд з приємністю.

Гарно товариші, що оживили свій репертуар. В суботу ви грали з життя, старанно і були задоволені з цього так-ви, як і тисячна робітничка публіка. Беріть дружно до праці! Дайте робітничому Вінніпегові нові, гарні і добре виконані вистави, дайте найбільше таких старанних "Майських ночей".

Хочеться врити, що в слідуюча ваша вистава — "Ой не ходи Грицю та на вечерниці" піде також успішно. Бі-бі.

ПРОСЬБА О ПОМІЧ.

Чіпана, Онт.

Дорогі товариші робітники! Я нахождаюсь в дуже тяжкому положенні. Сам я положу з Галичанин. повіт Спіннінг, з села Микозлишні. Чотири місяці лежу хорити і все, що маю, забрали доктори. Мене дуже болять груди, що я не міг дихати. Вони зістали набиті порохом і газом при роботі. Тепер мені стає трохи легше, але я не маю чим докінчити свого лічення. Доктори кажуть, що я мущу ще лічтися два або три місяці. Та добре ім казати, але мені це не-так легко зробити.

Тому я ваджаю до вас, товариші робітники, з просьбою, допоможіть мені докінчити лічення. Я як вилікуюсь, зверну всі ваші збори на пресовий фонд "У.Р.В." або впрст на адресу:

W. Kasian,
P. O. Box 104,
Chippawa, Ont.

СПРОСТУВАННЯ.

В попередніх числах "У.Р.В." між жертводавцями на Вищий Освітній Курс було поміщено:

1. Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Торонто, Ont. \$400 а мало бути Відділ Жіночої Секції ТУРФДім в Вест Торонто, Ont. \$400.

2. Відділ ТУРФДім в Лондон, Ont. \$200 а мало бути відділ ТУРФДім в Лондон, Ont. \$250.

Чи ви ворог своїм приятелям?

Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісти"? Ви зробите ім прирзедельку при слугу, як зробите їх передлатниками "У.Р.В."

Заряд відділу.

ЩЕ ОДНА ПРЕКРАСНА УКРАЇНСЬКА ОПЕРЕТКА!

Як проголошувано, так станеться! Ви бачили вже в суботу, 2. січня на сцені Укр. Роб. Дому в Вінніпегу чарівну українську ніч! Ви її любили!

А ТЕПЕР ДРАМСПІВГУРТКОК ПРИГОТОВЛЯЄ І В СУПРОВІДІ ОРХЕСТРИ т. Н. ГОЦУЛЯКА

— відіграє —

В СУБОТУ, ДНЯ 9. СІЧНЯ 1926 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

прекрасну драмо-оперетку М. Старницького в 5. діях п. н.

Ой не ходи Грицю та на вечерниці

ДІЄВІ ОСОБИ:

ОХРИМ ШУРАЙ — тов. О. ДЕМКІВ
ВУСТА, його жінка — т-ка М. ЛОТЦЬКА
МАРУСЯ, їх дочка — т-ка Л. ПОПОВИЧ
ГРИЦЬКО ШАНДУРА — тов. М. ПОПОВИЧ
ДАРИНА, його сестра — т-ка М. ГОЦУЛЯКОВА
ХОМА, парубок, старий горбатий — тов. В. ПЕРУНІК
ПОТАП, парубок — тов. Я. СЕМЕНОВ
ГАЛИТА ШЕНЬОВА — т-ка З. ЯНШЕВСЬКА
ДМИТРО, підпарубочий — тов. С. ВАСИЛІНА
СТЕПАНІДА, хазяйка на вечерниці — т-ка А. МОПСІКОВА
БАБА-ВОРОЖКА — т-ка А. СИДОР
І-РИ ПАРУБОК — тов. С. ХВАЛІБОГА
2-РИ ПАРУБОК — тов. О. ХОМЦЬКИЙ
1-ША ДІВЧИНА — т-ка М. НАВІТНІСЬКА
2-ГА ДІВЧИНА — т-ка М. ХАРЧІНА

Парубки, дівчата, вулиці, вечерниці, колядки, співи дівочі і парубочькі і мішаного хору, танці, весела балдеріст молоді, нестримний гумор і тоненькі струмки суму, все це нестримно летять з тої драмо-оперетки. А ще тим більше вона захоплює, коли в ній беруть участь визначні співацькі і артистичні сили. Перечитайте дієві особи, а побачите, що в ній якраз беруть участь такі дієві особи. В додаток до цього всі співи відбуватимуться в супроводі оркестри т. Н. Гоцуйака, чо бракувало навіть в "Майській Ніч". Тож не забувайте набути часно тикети, щоб не сталося таке, як було під час вистави "Майська Ніч" і вам не прийшлося вернути домів.

ПОЧАТОК РІВНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ НА ТИКЕТИ НЕ ЗМІНЕНІ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Радимо тикети набувати завчасу: шодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТКОК ПРИ УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

— устроює —

В НЕДІЛЮ, ДНЯ 10. СІЧНЯ 1926 Р.

В УКРАЇНСЬКИМ РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА БАГАТА І ГАРНА. В КОНЦЕРТІ ВІЗЬМУТЬ УЧАСТЬ ХОР, МАНДОЛІНОВА ОРХЕСТРА І СОЛІСТИ.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членків Відділу Жіночої Секції в Вінніпегу, що в понеділок, дня 11. січня ц. р. вибиратиметься на зборах делегаток на з'їзд, як також буде багато важних справ до погодження. Всі членки повинні прийти на ці збори на час.

Заряд.

ПЕРШИЙ РАЗ В ВІННІПЕГУ БІЧ, МАН.

Старанням відділу ТУРФДім в Вінніпегу Біч, Ман., відіграється в суботу 9. січня 1926 р. відому драму Тогобочного в 5-ох діях п. н.

ЖИДІВКА ВИХРЕСТКА.

Відділ робить всі старання, щоб драма випала як найкраще. Приходить на це представлення численно і кличте своїх знайомих, а певно не пожадуєте. Початок точно в годині 8. вечером.

Заряд відділу.

РІЧНІ ЗБОРИ.

Річні збори українських робітничих організацій в різних місцях єся відбудуться:

ВІДДИЛ ТУРФДІМ:

В Ріджайні, Саск., в суботу, 9. січня в 9. годині вечером.
В Іст Кілдонані, Ман., в суботу, 9. січня в годині 7.30 вечером.
У Вест Форт Вільям, Онт., в неділю, 10. січня в год. 2.30 по полудні.
У Вегреві, Алта., в неділю, 10. січня в годині 2. по полудні.
У Форт Вільям, Онт., в неділю, 17. січня в годині 7.30 вечером.
В Мус Джо, Саск., в понеділок і вівторок, 11. і 12. січня в 8. годині вечером.
В Білфрейт, Саск., в неділю, 10. січня в 1. годині по полудні.
В Саскатуїні, Саск., в неділю, 10. січня в 2. годині по полудні.

ВІДДИЛ Р. З. Т.:

У Вест Форт Вільям, Онт., в неділю, 17. січня в 1. годині по полудні.
В Іст Кілдонані, Ман., в неділю, 10. січня в 2. годині по полудні.
У Форт Вільям, Онт., в четвер, 16. січня, в годині 8. вечером.

ВІДДИЛ ЖІНСЬКІШ ТУРФДІМ:

У Форт Вільям, Онт., в неділю, 24. січня, в годині 2. по полудні.
В Мус Джо, Саск., в неділю